

13 april 2012

Blankenburgtunnel: snel en verstandig

De politieke besluitvorming rond de Nieuwe Westelijke Oeververbinding (NWO) is op een haar na gevild, en dat is met on-Nederlandse voortvarendheid gebeurd. Het is het eerste grote infrastructurele project dat is aangepakt volgens de methode Elverding: nut en noodzaak aantonen, vooraf meerdere varianten in kaart brengen en onderzoeken, daar met belangenorganisaties (bewoners, bedrijven, provincie, gemeenten, milieuorganisaties) over discussieren, vervolgens een politieke keuze maken en dan snel de inspraakprocedures door.

Hoe die laatste verlopen, valt natuurlijk nog af te wachten, maar het lijkt erop dat de versnelling die in de besluitvorming werd beoogd, wel degelijk is bereikt. Nu is het nog de vraag of snelheid niet ten koste is gegaan van zorgvuldigheid. Wat dat betreft heeft de toezegging van de minister tijdens het debat om de Blankenburgtunnel met 600 meter te verlengen om de omgeving te sparen toch iets merkwaardigs. Er is uitgebreid gepraat over vijf varianten, en in de politieke arena wordt op het moment dat het er op aankomt de voorkeursvariant ingrijpend gewijzigd om een meerderheid in de Tweede Kamer te creëren. Als een langere tunnel zo'n goed idee is, waarom zat die optie dan niet van begin af aan in de varianten?

Dat laat onverlet dat de Blankenburgtunnel voor de doorstroming van het verkeer in Rotterdam en zijn havengebied een verstandige keuze is.